

Will Gompertz,
Dat kan mijn kleine zusje ook
Uitgeverij Meulenhoff,
ISBN 978 90 2908 8138
Paperback € 24,99
www.boekhandelpraamstra.nl

Deze column is gepubliceerd in:

VGS Media BV

COLUMN

Koen Boswinkel

Boekhandel Praamstra

Dat kan mijn kleine zusje ook

Er wordt wel eens gezegd dat iets opsteken bij vakken als geschiedenis of maatschappijleer valt of staat met het vermogen van de docent om verhalend en aansprekend te vertellen. Nou was ik op de middelbare school niet de meest gedisciplineerde leerling. Sterker, het enige waar ik me mee bezig hield, was saxofoon spelen ... In het schoolorkest, jammend in één van de studio's ... Nee, ik vond vakken als geschiedenis en maatschappijleer (eigenlijk geldt dat voor alle vakken behalve muziek) niet heel boeiend en dat veranderden mijn docenten ook niet. Natuurlijk heb ik wel wat opgestoken op school en met een gemiddelde pubquiz weet ik het merendeel van de antwoorden wel, maar om nou te zeggen dat ik geïnteresseerd was in andere dingen buiten muziek? Mwah, niet echt!

Hoe anders is dat tien jaar later. Na mijn mislukte avontuur op het conservatorium herontdekte ik hoe heerlijk lezen is. Het feit dat ik kwam te werken bij Praamstra heeft daar natuurlijk een bijdrage aan geleverd. Eén van de zaken waar ik me maar matig voor interesseerde, was kunstgeschiedenis ... En dan zeker moderne kunstgeschiedenis. Daar had ik dus een aardige slag te maken. Alsof 'ie het wist, was daar *Dat kan mijn kleine zusje ook* van Will Gompertz. Het boek is een heerlijke en meeslepende reis door de geschiedenis van de moderne kunst, geschreven door een leraar die we allemaal gehad hadden willen hebben. Gompertz opent zijn boek met misschien wel het meest controversiële kunstwerk uit de hedendaagse kunst: Fountain van Marcel Duchamp. Met een aanstekelijk enthousiasme vertelt hij de lezer over de uitgangspunten van Duchamp en hoe deze vocht tegen het establishment. Bijna achteloos gaat Gompertz vervolgens terug in de tijd naar de vooravond van het impressionisme in het postrevolutionaire Parijs, waar schilders als Monet, Pissarro en Degas ook vochten tegen de geldende regels. Schijnbaar moeiteloos schakelt Gompertz tussen de grote lijn en details. De grote lijn gaat vooral over de invloed die stijlen en de daarbij horende kunstenaars op elkaar hebben gehad. Gompertz maakt hierbij gebruik van smeelige en luchtig geschreven anekdotes over bijvoorbeeld etentjes van Picasso en de gecompliceerde band tussen Gauguin en Van Gogh. Hierdoor worden de kunstenaars niet neergezet naar het geromantiseerde beeld van het eenzame genie, maar zijn het mensen van vlees en bloed waar de lezer zich mee kan identificeren. De details van de verschillende stijlen worden zeer boeiend en met liefde verteld aan de hand van hoogtepunten uit de moderne kunst en met gebruikmaking van mooie afbeeldingen. Kortom, per hoofdstuk voel je jezelf meer en meer 'kenner' worden.

Nog niet zo lang geleden liep ik in het Kröller-Müller Museum en kon ik diverse anekdotes uit het boek gebruiken om indruk te maken op mijn gezelschap. Will Gompertz is inderdaad die leraar die je nooit vergeet en waar je met een glimlach aan terugdenkt. Is het boek voor de echte kenner? Misschien niet, maar het is wel een absolute aanrader voor een ieder die nu eindelijk eens wil weten waarom moderne kunst kunst is.